

DE ZUID-AFRIKAAN

KAAPSTAD 27 NOVEMBER 1843

Wv zijn lang gekoorn geweest aan het stel- sel van personele belediging en bespotting waarmede ondertrou van belang behandeld werden in den derden Raad van Wetgeving...

In eene andere kolom hebben wy uit de Mail overgenomen het verslag der handelingen, betrekkelijk de tegenwoordig waren...

Voorleden jaar vereenigden zich vier of vijf Heeren en besloot Eigenaren van Vastgoed te belasten tot het maken van een Harden Weg door de vlakte, hetgeen, indien ten uitvoer gebracht, voordelig zou voor de gansche Kolonie...

De Eigenaren van Vastgoed, verbaasd over het denkbeeld van uitsluitelyke belasting, op eenen tyd dat hun Vastgoed veel gedaald was, werden eensklaps opgeroepen eene Publieke Byeenkomst te byten, waarop de ontwerpers van uitsluitelyke belasting, in plaats van gehoor te verleenen aan eene meer uitgebreide belasting...

Door de aankomst van den tegenwoordigen Secretaris, den Heer MONTAGU, werd de uiteinde- lyke aanneming uitgesteld. Een plan op eene uitgebreide schaal in zin hebbende, dat is, om wegen door de gehele kolonie te maken en te verbeteren, in plaats van hetzelfde te bepalen tot den weg door de vlakte, bragt hy, na verscheidene rapporten en referenties, eene Bill tot dat einde voor, die uitsluitelyke belasting op vastgoed voorsteltende, door het opleggen van eene verponding van 1/4 in het pond, door de eigenaren daarvan te worden betaald, welke verponding gene zes zoudte te boven gaan, te weten, drie voor de publieke en drie voor de takwegen.

In zyn eerste rapport, stelde de Heer MONTAGU, het heffen van het geld voor "of door personele belasting of door verponding op vastgoed." Publiek gerucht ziedt, dat by zyne aankomst in de Kolonie, hy zyne verbazing had geuit over de voorgestelde uitsluitelyke belasting, zeggende dat hy de vertoogen opwegens in de publieke dag- bladen gelezen had; terwyl by zich in Engeland bevond, doch dat by het principe niet begrepen kon, waarop men voorstelde de eigenaren van vastgoed, uitsluitelyk te belasten. Dit gerucht werd door den Heer SUTHERLAND in de byeen- komst openlyk bevestigd en niet tegengesproken. De eigenaren van vastgoed werden dus in slaap zwaargel door de heronderstelling, dat de Heer MONTAGU, de strijkluk vermyden zou. Niet alzo echter. Er schynt een nieuw licht voor hem te zyn opgegaan.

De eigenaren van vastgoed hielden eene publieke byeenkomst op vertoonden andermaal aan den Raad de onrechtvaardigheid van het principe, stelden eene personele belasting voor, en verzochten door een Advokaat te worden gehoord. En hoe werd dit verzoek ontvangen? Veronderstellende dat de supplianten te minderheid der land-eigenaren uitmaakten,—tegen het geval niet was—dan zoude men gelyk hebben dat het verzoek van personen, die men voornemens was uitsluitelyk te belasten, voor een publiek werk van algemeen nut, met een geest van beyrediging zoude zyn beschouwd geworden.

Niet alzo echter. Met de ligte vingers van "Een tweeden Daniel,—een Daniel!" werd dezelve opgezien, en op de tafel neder geworpen, om daar, gelyk Regter Willis plag te zeggen, "te liggen en te verrotten."

Eene reeks van beledigingen werd tegen de supplianten uitgebraakt, en de Heidsche Godin Diana werd ingeroepen om behulpzaam te zyn in de orakelzake uitbrakkeels van den

"Daniel, zeg ik u hermaal; een tweeden Daniel!" Maar Diana was niet te Heidsche voor Daniel; hy ontdekte zyne belagchelyke dwaling, vlugte daarom naar zyne eigenaam, en verschoot zich achter dien van Marianne.

Waartoe al deze Eitere beschimpingen? Waartoe verstuigde men zich in deze beledigende en schandelyke taal tegen de Supplianten? Wilde de Heer MONTAGU het der wereld doen gelooven dat zyn niet geregigt zy te worden gehoord, omdat zy "Koolplanters" of "Drukkers Duivels" zyn? Is dat het grondbeginsel waarop hy voornemens is—niet als zelf Gouverneur zynde—maar als Gouvernements Secretaris,—het lot van deze Kolonie te bestuuren? Is dat de wyze waarop men voornemens is Harer Majesteits goedgunstige bevelen, om een hatelyk onderscheid te maken tusschen de onderscheidene klassen Harer onderdanen, ten voordeel te brengen?

Indien de Heer MONTAGU minder gehoor had verleend aan oorblazing, zoude hy niet in de dwaling zyn vervallen der Supplianten beledigingen verkeerdt opvatten. Indien by toegelaten had dat zy gehoord werden, zoude hy in staat gesteld zyn geweest, niet door ingewende golfstrijt achter het scherm—maar door openbaar gehoor,—de wezenlyke beledigingen en grieven der Supplianten te vernemen en mogelyk eene wyze van belasting hebben aangenomen meer strookende met zyn eigen oorspronkelyk gevoel tegen uitsluitelyke belasting.

Te zeggen, dat de tuiniers die op den heuvel boven deze stad wonen, vreesden en beducht waren, dat men hunne groente-monopolie zoude bevestigen,—is eene onwaarheid,—want juist diezelfde tuiniers bevonden zich onder de voornaamste personen die 3 of 4 jaren geleden, hunne vrijwillige bydragen aanboden tot het maken van een harden weg door de vlakte; en de markt-tuiniers, de Hr. M. VAN BREDA, het lid des Raads, hooft des zyds £500 aan. De bewering derhalven, van dergelyk personeel belang, aan den kant der tuiniers, is valsch. En echter werden zy op deze onwaarheid, zonder onderzoek bespot, beledigd, belasterd en op die allerschandelyke wyze in den Raad behandeld door den Secretaris des Gouvernements, toen zy den maatregel om wegen te maken en te verbeteren goedkeurende, slechts voorstelden, dat, in plaats van uitsluitelyk te belasten, de belasting algemeen diende te worden betaald. Doch

"En Daniel, kwam ten voorz. ja, een Daniel, 'O' verstandige Jonge Ryster, hoe ere ik u!"

Werd de Heer MONTAGU misschien weggesleept door hetgeen de Heer EBDEN, op gerucht mededeelde, dat de representatieve petitie vier of vijf dagen voor de byeenkomst ter tekening was rondgedragen, terwyl dezelve voorwendt van eene publieke byeenkomst afkomstig te zyn? Indien zoo, dan heeft by de reeks scheldnamen op eene andere onwaarheid gebouwd, want, de petitie is geschreven door ons, den drukkers duivel, omstreeks een half uur voordat de byeenkomst eenen aanvang nam,—door den Hr. SUTHERLAND verbeterd aan de tafel alwaar de byeenkomst naderhand werd gehouden, en getekend nadat de byeenkomst de Resolutie had goedgekeurd. Ja, zelfs had de rapporteur van de Mail deze zelfde petitie in zyne handen gedurende de handelingen der byeenkomst, en dezelve was zelfs toen nog niet getekend. De bewering daarom dat deze petitie 4 of 5 dagen te voren door de stad is rondgedragen, is slechts eene andere jammerlyke onwaarheid uit de menigte waartoe men in de onderhavige kwestie, den toevlugt heeft genomen.

Men wordt walgelyk over de herhaling dezer gebeurtenis. Het smart ons dat wy gedrongen zyn geworden over de bovengemelde handelingen uitte wyden. Men heeft alle regels van betamelijke en billykheid over het hoofd gezien. Het "slaat my, maar hoort my," is op eene verachtelyke wyze gehandeld,—men weigert eene volks- klasse, die zich thans in eenen zeer bedrukten staat bevindt, en die men uitsluitelyk belasten wil, gehoor te verleenen, en behandelt hen op eene vernederende wyze;—hunne representatie—tegen eenen maatregel welke de supplianten onrechtvaardig noemen, en welke, hoewel onsmakelyk voor het gehemelte der Edelen, wy voor ons zelve niet aarselen aller despotie te noemen,—worden bespot, en men zegt hen

"Ik ben Mynheer Orakel, "En wanneer ik myne lippen open doe, zal geen hond blaften!"

Wy laten de wereld voor zichzelve oordeelen, uit het rapport in eene andere kolom overgenomen.

Belangrijke Raad.

DE WEG BILL.

MAANDAG, 20 NOVEMBER 1843.

De Secretaris des Gouvernements stelde als de orde van den dag voor de tweede lezing van de Weg Bill.

De Heer Breda wenschte, alvorens tot de orde van den dag overtegaan, eene Petitie intediene, verzoekende, voor zoo verre hy dezelve kon verstaan,—niet dat de Bill mogte worde ingetrokken, maar dat eenige veranderingen worden gemaakt in de wys van verponding. Hy gevoelde het zynen pligt voorstellen, dat de petitie worde gelezen.

De Secretaris des Gouvernements, seconderde het voorstel, en de petitie werd gelezen als volgt: Aan den Edelen den Wetgevenden Raad van de Kolonie de Kaap de Goede Hoop.

De Petitie van de Oudergetekenden, Eigenaren van Vastgoed in de Kaapstad en hare omstreken, in publieke Byeenkomst op het Stadshuis vergaderd.

Vertoont met allen eerbied,—

Dat de Supplianten inslyklyk overtuigt zyn van de wenschelykheid om de wegen door de geheele kolonie te repareren, en dus de maatregelen goedkeuren, welke door het Gouvernement zyn voorgesteld, om dat verkieslyk doel te bereiken.

Dat de Supplianten het echter als onrechtvaardig beschouwen, dat eene belasting tot dat einde op vastgoed uitsluitelyk worde geheven; maar dat eene personele belasting billyker zoude zyn, en gelykelyk zoude worden gedragen door alle klassen der maatschappij die in staat zyn te betalen.

Dat de Supplianten verlangd zyn hunne grieven voortgedragen nopens het grondbeginsel van verponding op vastgoed, als voorgesteld in de Bill thans voor den Raad, en daarom verzoeken, dat het zeden Edelen Raad moge behagen het grondbeginsel van zoodanige uitsluitelyke belasting niet goedkeuren, en de Supplianten te vergunnen dewegens door eenen Advokaat te worden gehoord, op eenigen dag door dezen edelen Raad te worden bepaald.

Welk doende, enz.

[Getekend door 278 personen.]

De Prokureur Generaal zedde,—dat hy gedacht had,—daar de Supplianten zich aan "dezen Raad" adresseeren,—dat de Petitie voor den Raad van Municipale Commissarissen bestemd was, die hunne verponding op hetzelfde grondbeginsel als waarover hier geklaagd wordt, hebben bepaald.

De Heer Ebdens zedde. Ik sta op, met het doel het edel lid, die de petitie intediene, eene vraag te doen. Ik zie dat dezelve, door eene klaarblykelyke inlansching, voortwendt van eene "publieke Byeenkomst" afkomstig te zyn—terwyl er een gerucht loopt dat deze petitie, vier of vijf dagen, voordat de byeenkomst plaats had, ter tekening is rondgedragen.

De Heer Breda.—In antwoord op die vraag, kan ik slechts zeggen, dat die petitie op eene publieke Byeenkomst op het stadhuis werd aangenomen, en dat ik dezelve nimmer te voren gezien heb. Ik zag de menschen en eigenaren van vastgoed dezelve aldaar teekenen, maar of er twee, drie, vier of vijf afschriften van waren, was myne zaak niet te vernemen.

De Hr. Ebdens. Ik kan slechts zeggen, dat, indien het is, zoo als aan my is verhaald, het tot stand brengen van deze petitie is vergezeld gegaan van £50.

zoodanige ongeregeltheid, als waardoor het voor dezen Raad ongemak zoude zyn, dezelve aante nemen. Ik heb thans de eer eene van eenen anderen kant intediene, welke slechts laat op Zaterdagmiddag is opgekamt, eene omstandigheid—waaraan toetschryvens dat dezelve een uilyker getekend is geworden. Dezelve is getekend door 100 personen, eenigen hunner de grootste eigenaren van vastgoed in de kolonie.

Aan Zyne Excellentie, Meijoor-Generaal, Sir G. THOMAS NAPIER, K. G. B. en de Edelen van den Wetgevenden Raad.

De nederige Petitie van de Oudergetekenden, Eigenaren van Vastgoed en Inwoner van de Kaapstad.

Geven eerbiediglyk te kennen,—

Dat onze Supplianten van grooten zyn, dat de maatregel door den edelen Secretaris des Gouvernements voorgesteld, ter verbetering der wegen door de gehele Kolonie, billyk en volkomen uitvoerbaar is.

Uwe Supplianten verzoeken daarom, dat de Raad met zyn min verzuim als mogelyk, de gen. maatregel in eene wet passeere.

Welk doende, enz. Kaapstad, 18 November 1843.

De Secretaris des Gouvernements zedde,—de petitie Mynheer, welke door het edel lid tegen over (den Heer Breda) is ingediend,—geeft ons kennen van eigenaren van vastgoed te komen, die klagen, dat de Bill "onrechtvaardig" is,—en die verzoeken daartegen door een Advokaat te worden gehoord. Laten wy zien, wat het gevoel der kolonie, over den maatregel is. Op den 7 July, werd een circulaire brief aan de Civile Commissarissen gezonden, hen verzoekende de gevoelens van de ingezetenen hunner afdeelingen te vernemen over de voorgestelde plan, van geld door personele verponding te heffen—door verpondingen op vastgoed,—of door hunne landerijen voor geld, op de tollens te worden geheven, te verbinden. Op de eerste en laatste voorstellen, rapporteerden de Civile Commissarissen, dat de ingezetenen daartegen waren, en geen derzelve aanbevalen. Op het andere,—de verponding op vastgoed,—rapporteerden zy, dat de ingezetenen daarin stemden: en—(met uitzondering van den Commissaris van de Kaapsche afdeeling, die dacht dat tollens alleen voldoende zyn zoude)—bevalen zy allen de verponding op vastgoed aan. Op den 14 September, werden de rapporten, welke op de tafel van dezen Raad gelegd werden, gedrukt en door de gehele Kolonie verzonden,—en op den 13 October, werden de door dezen Raad eenparig genomen resolutie, waarin besloten werd, dat vastgoed alleen diende te worden belast, op gelyke wys gepubliceerd. Tot op dit uur, is geen enkele objectie—nog eene afkeurende stem tegen den maatregel of eene gedeelte daarvan, met uitzondering van deze petitie, gehoord geworden. Ik kan stellig zeggen, dat de gevoelens en wenschen der maatschappij van elke afdeeling voor dezelve zyn. Hiervan heb ik voldoende bewys in myn Bureau.

Wy mogen daarom veilig besluiten dat deze petitie niet het gevoelens des publieks uit, en dat de bewering van onrechtvaardigheid, daarin vervat, ongrond is. Maar ik zal u zeggen wat dezelve voorstelt. Ik weet toevallig iets van de geschiedenis van die petitie, en ik zal het u zeggen. Drie of vier dagen geleden,—maakte een zeker persoon de groente-boeren, die op den heuvel boven deze stad woonachtig zyn, diets, dat de harde weg, indien dezelve werd gemaakt van Stellenbosch, voor hunne groente-monopolie nadeelig zoude zyn, door de tuiniers aldaar in staat te stellen met hen te wedyveren, en hen daardoor van hunne tegenwoordige winsten te ontrieven. Zy werden bevreemd.—Zy verbeeldden zich dat hun handwerk in gevaar was;—en, gelyk de Zilver-smeden van Efec, gingen zy allen heen om de Weg Bill omver te werpen, luidekluis schreeuwende "Groot is de Diana der Efeceren!" In hunnen yver voor hunne zaak, klampen zy een halfgeleerde Drukkers Duivel aan, en maken hem diets dat zy publiek gevoelen vertegenwoordigen. Hy voegt zich by hun geschreeuw,—zet zich aan het werk, en vertelt ons alles dat de Weg Bill, een slechte Bill is, dat het geld geheven, door eene belasting op vastgoed, de waarde van dat eigendom voor een paar jaren, niet zal vermeerderen, en dat de verbetering der wegen, gene verbetering in de waarde der huizen in de Kaapstad, voor eenen gelyken tyd zal aanbrengen. Deze bewering levert den gewenschten uitslag op,—eene party Huishouders, binnen en omtrent de Kaapstad, die geen twee stuivers willen geven voor de verbetering der Kolonie, maar slechts zien op hetgeen eene onmidde- lyke en toenemende waarde aan hunne huizen geven zal, verbeeldden zich plotseling, dat de weg-belasting hen niet weder zoo spoedig als zy wenschen, geldlyk voordeel zal aanbrengen; en, slechts naar eene gelegenheid uitziende om te ver- koopen, en zich naar Engeland met hunne sou- vereinen weg te pakken, zich verbeelddende dat hunne winsten in gevaar zyn,—voegen zy zich by het geschreeuw tegen de Bill, en roepen uit "Groot is de Diana der Efeceren!"—Deze personen noemen zich eigenaren van vastgoed.—Dit zyn zy zeker inderdaad,—maar zy zyn dit niet volgens de mening in de Bill vervat.—Dezulken, Mynheer, zyn de menschen, die verzoeken om onze handelingen te strekken,—eenige Kool-planters,—een Drukkers Duivel,—en eenige eigenzinnige huishouders, die de verbetering, welke de kolonie zeer zeker door goede wegen zal ondergaan, gering achten. Zy zullen, twyfel ik niet, by uitspek verheugd zyn over de aandacht en eerbied, waarmede hunne petitie door ons is ontvangen geworden. Wy hebben dezelve gewilliglyk ontvangen; wy hebben dezelve met groote oplettendheid hooren lezen,—al hetwelk zoo veel is alles zy hebben kunnen verwachten of hetgeen vereischt werd.—De Raad thans over deze petitie beschikt hebbende,—neem ik de vryheid de orde van den dag voorstellen.

Geseconderd door den Tresorier Generaal, en unaniem goedgekeurd.

De Heer Ebdens zedde, dat hy juist eene andere petitie ten voordele van de Bill, van Stellenbosch per expresse gezonden, ontvangen had, welke hy verzoekt dat gelezen mogte worden, voordat de Raad voortging.

De Prokureur Generaal seconderde het voorstel, en de petitie, welke van de Municipaliteit van Stellenbosch was, werd toegelezen,—het grond- beginsel der Bill, volkomen goedkeurende, en den Raad verzoekende dezelve als wet te passeeren.

De Raad verdeelde zich toen in een Committee op de Bill, en verscheidene veranderingen, meestal woordelyke, werden tenen voorgesteld en aange- nommen.

Op voorstel van den Heer Ebdens, werd de belasting uitgestrekt tot vastgoed ter waarde van £50.

De Heer Ross stelde voor den keers van belasting op een halve penny in het pond te bepalen, in plaats van deselve onbepaald te laten met een penny als het maximum; maar dit voorstel werd van de hand gewezen.

De Gouvernements Secretaris zedde, dat Zyne Excellentie en de Raad zich berispenen zouden, dat toen by een maatregel voorbragt, hy niet voorgesteld had het bedrag van tollens in 1844 ingezameld, aan den Raad overtegeden. Sedert had hy echter de publieke rekeningen ingezien, en bevonden dat by Zyne Excellentie veilig reden kon, de ontvangsten uit dezen bron aan den Raad overtomaken bedragen omtrent £2,800 zoudte bedragen, en met de £16,000 uit de algemeene inkomsten te worden bygedaan, een fonds daarstellen zoude van £17,800, ten beschikking van den Centralen Raad, voor het jaar 1844, in byvoeging tot de sommen welke door onderscheidene Distrikten door belastingen worden geheven.

Hy was verlangd om met optekelers, hetwelk een verkeerdt socht opgevat te hebben.—Er was een indruk ontstaan, dat de Bill den Centralen Raad en den Afdeeling Raad de magt gaf, elk een penny in ieder jaar te heffen. Dit was eene dwaling. Indien de Ordonnantie twintig jaren duerde, zoude drie pence door elke Raad het hoogste bedrag zyn dat men kon heffen, en het hoogste bedrag, dat in een jaar kon worden geheven, was een penny in het pond. Dit was slechts omtrent twee derde percent, en indien de kolonie zoo ellendig was dat zy dit niet betalen kon zonder de lasteigenaren te ruineren, rucht hy dat men de Bill liever in het vuur konde werpen.

De Bill, voor de tweede maal gelezen zynde, werd geleest aan de Regters terzand gerefereerd; en de Raad adjourneerde tot Woensdag.

WOENSDAG, 22 NOV. 1843.

De Weg Bill door de Regters terzand gezonden zynde, stelde de Prokureur Generaal voor de zelve aendemaal aan hen te stellen; en stelde twee additionele amendementen voor, welke aange- nommen werden, waardoor de constitutie der afde- lings Raden fundlyker worden bepaald, en opzigt tot het getal een quorum uitmakende, en de aan- stelling van eenen voorzitter. De Bill werd toen weder aan de Regters gerefereerd, en dadelijk door hen terzand gezonden als yver van eenige wet- tige, verandering. Dezelve werd toen voor de derde maal gelezen.

De Heer Ross merkte an, dat hy deze Bill doorgaans had ondersteund, niet omdat hy dacht dat het de beste maatregel was welke men nemen kon, maar omdat hy dacht dat eenige maatregel, tot het maken van wegen en het verbeteren der Kolonie, beter was dan geen maatregel. Maar hy was overtuigt, dat wanneer het Kolonie Gouvernement een gedeelte van het nieuw papier geld van Engeland zoude, uilykwaardig land, en betzelve uilykwaardig voor het land, en in omloop zynde om papier geld,—en dan een gedeelte der reconvertie-pennings tot het maken van wegen had toegestaan,—de door den Kolonialen Secretaris voor den Raad te brengen maatregelen ten uitvoer konden zyn gebracht geworden zonder inbreuk te maken op den waarborg door het Gouvernement, te huis geregeerd, voor eenige additionele belasting, en zonder enige klage.—Hy gaf dit enkel als zyn gevoelen, en de uitslag zoude aantoonen of hy geen gelyk had.

De Gouverneur wist niet of dit, al dan niet het geval zoude zyn. Maar hy wenschte den Raad hartelyk geluk, dat deze maatregel uilykwaardig was doorgegaan. De vorige Weg Bill, door den Prokureur Generaal voorgedragen, waarvan die Edle Heer al zyne kracht en yver had ten koste gelegd, en waarvan de Raad zoo veel oplettendheid had toegewyd, was mislukte gelyk hem te ontriefen, tengevolge van party-gevoel, hetwelk men daartegen had gevoeld. Dezelve was gevolgelyk opgegeven, en hy had zich overtuigt gevoeld, dat de volgende Bill van eenen soortgelyken aard, als een Gouvernements maatregel moest worden voorgedragt. Hy had daarom met den Gouvernements Secretaris nopens het onderwerp gesproken, en het gevolg was, de voordragt van de Bill welke juist gepasseerd was, en waardoor hy geloofde dat de gehele kolonie zoude worden bevoordeeld. Hy zoudt alhier niet zyn om de verbetering te aanschouwen, welke voor deze volplanting in voorraad is, maar hy zoudt in hare welvaart immer belang stellen, en zich verheugen wanneer hy hoorde dat het haar welging. Hy kon de Raad slechts verder verzekerden, dat men aan den kant des Gouvernats lieden vinger in het werk sude stelden, om den pas genomen maatregel in volle werking te brengen. De centrale Raad zoude onmiddelekz aangezeteld worden, den Landmeester Generaal instructie te geven, en de bandieten in gereedheid gehouden worden om aan het werk te gaan. Eene kennisgeving konde het onderwerp zoudt op aanstaanden Vrydag is de Grootte verspreiden.

De Heer Ross betrugte zyne hartelyke dank aan den Gouvernements Secretaris, voor de moeite die hy genomen had om narigt intewinnen nopens het onderwerp van de Bill, en zyne groete beyvering in elk publiek departement, sedert zyne aankomst in deze kolonie. Niemand kon meer gezegen zyn dan by om den edelen Secretaris te ondersteunen.

De Heer Ebdens deelde in het gevoelen van Zyne Excellentie, dat deze Bill een aller-belangrykste maatregel was,—d. belangrykste, zoudt hy zeggen, welke als nog door den Raad was gepasseerd. Hy dacht dat aan pligtvertoeven zoudt schuldig staan, indien zyn lid de individuen van wien deszelve herkomst was geene dank betuigden, daar zy allen gevoelen moesten, dat de maatregel niet minder wensdelijk was voor hem, dan deszelve mogelyk voordelig voor de Kolonie zoudt zyn.

De Gouvernements Secretaris bedankte in het kort den Gouverneur en de leden, en hoopte dat de maatregel, waan- oer deszelve in werking zal zyn gebracht, even veel goeiegen mogte geven aan de ingezetenen der Kolonie over het algemeen.

TULBAGH—WEG BYEENKOMST.

Den 14 October II. wierd er met verlof van den Fungeerden Civile Commissaris van het Distrikt Worcester, eene publieke byeenkomst, ten huize van den Heer Jan Winterbach, (achter "Witzenberg") belegd, met het doel eenige Supplianten in den tot hietz toe bestaen hebben afdeeling en plaats opbraklykaren staat der Witsen en Schurffbergen wegen, te wree te brengen: Onze Vrederegter, de Heer Johannes Carl Winterbach, Senior, was by deze gelegen- heid als Voorzitter gekozen, die echter dezer post, ambts- halve, van de hand sloeg, en den Heer F. Engels in zyne plaats voorstelde, hetgeen algemeen aangenomen zynde, aanvaardde ZEL den Stoel, en deed, na den Heer Wilhelm van Ludwig, verzoekt te hebben als Secretaris by deze byeenkomst te yillen werkzaam zyn, eene korte maar toepas- selijke aanspraak. Waarop de volgende Resolutie unaniem genomen wierden:—

1. Dat de kosten tot het maken van de Witsen en Schurff- berghe wegen, zullen worden gedeeld, door een maat- schappij, bestaende uit ten minsten 400 Deelhouders, elk Aandeel ten bedrage van tien ponden sterling.

2. Dat er een committee worde benoemd, bestaende uit 9 Directeuren, en waartoe unaniem de volgende Heeren ge- kozen wierden:—De Heeren Johannes Carl Winterbach, Senior, Voorzitter, Fredrik Engels, Pieter Johannes Winterbach, Louis George Reynolds, Jan Goosen, Junior, Char- lotte Toit, Isaac van der Merwe, Barend van der Merwe, Jan Gabriel du Toit, Gerrit Zoon.

3. Dat de Heer Wilhelm van Ludwig, als Secretaris voor het committee verzoekt worde te agereen,—met een salaris, door het committee sader te worden bepaald.

4. Dat het voorz. committee niet alle dingt worde be- steld, die tot het waken van dit werk door betzelve poezak- kelyk zal goeerdeld worden.

5. Dat het Gouvernement, om de tot het werk vereischt wordende bandieten worden verzoekt, zallende de maatschappij gereedhebben en voorts alles wat tot het maken van de weg vereist word, verschaffen.

6. Dat byaldien—het Gouvernement ons met de be- noedigde bandieten voorziet, de maatschappij in zulk geval te het kapital beynvens de roete s 6 per cent per jaar terug te hebben ontvangen, den weg sldan aan het Gouvernement zal overmaken, dat mis dezes ook de teize aan zich gere-

vervoerd kan houiden, des weg dadelijk na het voltoegen overnemen, mit de Deelhouders voor het uitgelegde be- loofde schiedende stelling.

7. Dat de Aandeelen verkoopters zullen gemaakt worden wreden.

8. Dat voor het waken van eenen nieuwen weg, de commissarie der Witsen—Witsen, Ten voorzitter der Deelhouders, wordt benoemd, door de dieldie gelegt, en de Witsen onder bevelen van de commissarie zullen gemaakt worden in 3 maanden, met uitsluiting van den weg, in de overige 2 zoudt sader door de commissarie worde bepaald.

9. Dat alle lid. commissarie zal patingel—Deertr werk beynemid, die verpilt zal zyn alle sommen, £50 te boven gaande, in een der Banken, door het committee nader te worden bepaald, te deponeren, en verpilt zal zyn verpilt te doen, wanneer zulk door het committee vereischt word, en waartoe men unaniem den Heer F. Engels koos.

10. Dat het stelsel gekozen committee, den naam zal komen te dragen van "Witsen en Schurffbergen Weg Committee", en dat onder dien naam het geld door de Tre- sorier in den Raad zal worden goeerdeld.

11. Dat door de dardente zoo spoedig mogelijk eene memora- rium zal worden opgesteld, waarin alle dingt, ZEL, mit het bevelen, bevestigd, althans om de de vryheid bandieten verzoekt zoudt.

12. Dat de Heer J. G. Winterbach Senior, als President by voorn. directie zal agereen.

13. Dat door de directie een salaris aan den Fungeer- meester zal moge worden toegekend.

Naast men voorts den dank betuigt aan den Heer Jan Winterbach, voor het goeerdiglyk verlenen van ZEL, hietz tot het hietz door byeenkomst, althans om de de vryheid en Secretaris, voor hietz gedane overkandelen, gelyk de byeenkomst uiten.

De volgende memorie wierd op den 22 den, aan Zyne Excellentie des Gouvernements door de dieldie gelegt, en de Witsen onder bevelen van de commissarie zal gemaakt worden, en althoer het Gouvernement, niet regtstreeks aan een verzoek heeft voldaan, ontwaren wy er met groote ge- goegheid, dat de gezeigt oor zat ons verzoek verzoekt zal worden, en dat betzelve op eene gunstige wyze worde be- schouwd. Wy hopen en vertruwen, dat de Centrale Raad van Commissarissen, die stant aangezeteld te worden, omme zal in zyne overweging aamen en aan een zoo gewig- tig verzoekt, goeerdiglyk zal voldoen.

Aan Zyne Excellentie, Meijoor-Generaal, Sir G. THOMAS NAPIER, Gouverneur en Oppertuisselbeier van de Kolonie de Kaap de Goede Hoop, enz. enz. enz.

De nederige Petitie van Johan Carl Winterbach, Senior, Fredrik Engels, Pieter Johannes Winterbach, Louis George Reynolds, Jan Goosen, Jr., Charl du Toit, Isaac van der Merwe, Barend van der Merwe, Jan Gabriel du Toit, G. J. van W. F. J. van Ludwig, als Secretaris, Ingezetenen van Tul- bagh en Bokkeveld, in het Distrikt Worcester.

Verzoekt met gepaste eerbied:—

Dat de belastingverzoekt staat der Wegen over de Witsen en Schurffbergen, dadelijk in ingezetenen van dit Distrikt hebben gekocht eene Publieke Byeenkomst te be- leggen, en eene dardere, thans onbepaalden staat, in overpiling te nemen, en zodanige maatregelen te nemen, als waardoor het bestaende kraad kan worden verholpen.

Dat uwe Supplianten, op eene publieke Byeenkomst, belegd, met voorafgange kennisgeving aan den Fungeerden Civile Commissaris van dit Distrikt, op den 14 ultimo, behou- ren zyn gekozen en aangezeteld als een Committee, onder de naam van "Het Committee van de Witsen en Schurff- berghe wegen," met speciale magt, eene petitie aan uwe Excellentie optekenen en te teekenen, en verder de aange- kende en belangen van de maatschappij te bestieren, met vooruitzigt, dat zy uitsluitelyk zullen agereen, eene onder- neming tot volkomenheid te brengen, welke de ingezetenen van dit Distrikt, zoudt als vreeddelingen, reizigers en andere private individuen, jaren lang in sig ghyd hebben.

Dat uwe Supplianten zich aan de grootste daad van ondankebaarheid, als getrouwen onderdanen zou sullen schuldig maken indien zy niet erkunden, dat het grondbeginsel, al- ommecherven in eenen ciemendel bevel, dat J. G. Winterbach, Senior, door de ingezetenen van dit Distrikt algemeen gezeigt werd, te meer dat wy daarin een ander bewys van die mer- librale staatkunde ontwaanden, welke het Gouvernement thans omtrent deze Kolonie wenscht aan te nemen.

Dat echter de vordering grootelyk van het volk zal afhangen; dat vryheid en eenparigheid tusschen rezeer- ders en het volk de voornaamste bronnen van voorzied zyn; dat het volk zoo veel omme pligt als ons belang is de inze- ten des Gouvernements te bevorderen, en het bevoegd thans op ons gedane, over zulk een gewichtig deel van publie- ke welvaart; als de verbetering en het maken van wegen, en een Suppliant als de weg opzigt de vryheid, de volge de suggestie aan Uwe Excellentie voortteleggen.

Dat in de toeren, Byeenkomst eenparig is behalven worden, dat de kosten van reparatie, of het maken van eenen nieuwen weg, geheven zullen worden;—d. w. e. maatschappij, bestaende uit aandelhouders,—elk aandel tien ponden sterling bedragende; temer dat het gezeigt last op de kolonia- le inkomsten zyn zal, hetgeen uwe supplianten verlangend zyn zoo veel mogelyk te vermynen, vooral daar de weg zal blyken gepaard te zullen gaan mit een uitgang van minstens £4000.

Dat de weg thans onder het bevel van eenen private individuen zynde, het voor hem omogelyk is denzelve in zulk eenen staat te brengen, dat geladere wegen denzelve zoudt overtreffende sullen aangenomen; dat de Boeren zoudt sullen in het Bokkeveld eene planse algemeen bekend als een vruchtbare strek, ten minsten een maal de hoeveelheid graan meer ter markt brengen konden, indien zy daarin niet gestremd werden, niet alleen door den tegenwoordigen slechten staat der wegen, maar ook door de omogelykheid om hunne vruchten daarover te brengen zonder de hulp van pak- pakkens, hetgeen hen zeer veel arbeid, moeite en kosten, en dikwyls verlies hunner beestepaerden, en ooms, veroorzaakt.

Dat uwe supplianten het als eene bekende waarheid kun- nen bybrengen, dat indien de wegen over de Witsen en Schurffbergen in eenen behoorlyken staat van reparatie gebragt worden, het grootste getal personen, die zich op handels reizen begeven aan die weg boven eenigen anderen de voorkeur zullen geven.

Dat het uwe Excellentie goeerdiglyk moge behagen het de onbepelyke diensten van de noodige Bandieten te verzoeken, die van alles dat tot het maken van den weg vereischt is, worden worden, en zoudt in sunder vier help- onder het begenwoordige stelsel, de voltoojing van het werk, byeen omogelyk zyn sal.

Wenshale uwe supplianten aller-erbiedigst verpeken, dat het uwe Excellentie goeerdiglyk moge behagen, hun gezeigt in uwer Excellentie's gunstige overweging te nemen, en op grond van de groote natuurlyke verbeteringen voor de gehele kolonie, welke in deze petitie omschreven zyn, daarin toestemming.

Welk doende, enz.

Tulbagh, Distrikt Worcester, 5 Nov. 1843.

[Get.] J. C. Winterbach, Sr., F. Engels, P. J. Winterbach, L. G. Reynolds, J. C. Goosen, C. du Toit, G. J. W. van der Merwe, B. van der Merwe, J. G. du Toit, W. F. J. van Ludwig, Secretaris.

Antwoord op de Petitie van den Heer Johan Carl Winterbach, Senior, en anderen, zich noemende het

To Country Agents and Subscribers.

COUNTRY Agents and Subscribers are kindly requested to settle their Accounts up to the end of the present year, and to forward the amounts as early as possible.

AGENTS

Table listing agents for various districts: Beaufort, Clan-William, Colenso, etc., with names like Mr. A. P. Meiring, Mr. S. J. du Toit, etc.

ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, NOVEMBER 23, 1843.

We have long been accustomed to the system of personal abuse and ridicule, with which questions of importance are considered in the grave Council of Legislators of this Colony...

In another column we copy from the Mail a report of the proceedings, which those who were present, represent as much softening down the language and the manner...

Last year four or five gentlemen put their heads together and resolved to tax the owners of landed property exclusively for the making of a hard road through the Cape Flats...

The owners of landed property staggered at the idea of exclusive taxation, at a time when their landed property was much depreciated...

The arrival of the present Secretary to Government, Mr. MONTAGU, resulted in the final adoption of a plan on a more extensive scale...

In his first report Mr. MONTAGU suggested the levying of the means "either by a personal assessment, or an assessment on landed property."

The owners of landed property held a public meeting, and again represented to the Council the injustice of the principle proposed...

Not so however, with the nimble fingers of "a second Daniel, a Daniel!" it was taken up and thrown down upon the table...

Why all these bitter imprecations? Why were the insulting and disgraceful language against the petitioners indulged in? Does Mr. MONTAGU wish it to go forth to the world...

distinction between the several classes of Her subjects?

If Mr. MONTAGU had allowed less wriggling, he would not have fallen in the error of misconceiving the objects of the petitioners...

To say that the "gardeners who live on the hill above the Town," got alarmed and opposed the making of a road through the Flats...

"A Daniel came to judgment, yes a Daniel! O mild young judge, how do I honor thee!" Was Mr. MONTAGU perhaps influenced by what Mr. EBDEN, on rumour, communicated...

The heart sickens at the recital of these instances. We regret that we have been called upon to remark upon the above proceedings. Every rule of decency and of fairness has been lost sight of...

"And, when I ope my lips, let me say 'ark.' We leave the world to judge for themselves from the report which they will find in another column."

Legislative Council.

MONDAY, NOVEMBER 20, 1843.

THE ROAD BILL.

The Secretary to Government moved the order of the day for the second reading of the Road Bill.

Mr. Breda, before proceeding to the order of the day, wished to present a petition, praying, as far as he could understand it, not that the bill be withdrawn, but that some alteration should be made in the mode of assessment...

The Secretary to Government seconded the motion, and the petition was read, as follows:— To the Hon'ble the Legislative Council of the Colony of the Cape of Good Hope.

That Memorialists feel deeply convinced of the desirability of making and repairing the roads throughout the Colony, and therefore approve the measures proposed by Government for effecting that desirable object.

That Memorialists, however, consider it unjust that for that purpose an assessment on landed property exclusively should be levied, but that a personal assessment would be more fair, and bear equally upon all classes of the community who are able to pay.

The Attorney General observed, that from the petitioners addressing themselves to "this Board," he would have thought the petition was intended for the Board of Municipal Commissioners...

Mr. Ebden said,—"I rise, Sir, for the purpose of putting a question to the hon. member who presented this petition. I observe that, by an apparent interpolation, it purports to be from a public meeting, whereas rumour is rife that this petition was hawked about for signature four or five days before the meeting took place."

Mr. Breda,—"In answer to that question, I can only say that that petition was adopted at a public meeting in the Town Hall, and that I never saw it before. I saw the people and landowners signing it there, but whether there were two, three, four, or five copies of it, it was not my business to enquire."

Mr. Ebden,—"I can only say, if the case was as has been represented to me, that the getting up of this petition has been attended with such irregularity as would render it improper for this Council to receive it. I have now the honor to present one of a different character, which was only got up at a late hour on Saturday afternoon, a circumstance which accounts for its not being more numerously signed. It bears the signatures of 106 persons, some of them the largest landed proprietors in the colony."

The humble Memorial of the Undersigned Landowners and Inhabitants of Cape Town.

That your Memorialists are of opinion that the measures introduced by the Honorable the Secretary to Government, for the improvement of the Roads throughout the Colony, are just and perfectly practicable.

Your Memorialists therefore pray, that the Council will pass into a law the said measure with as little delay as possible. And your Memorialists, as in duty bound, will ever pray.

Cape Town, November 16th, 1843.

The Secretary to Government said,—"The petition, Sir, which has been presented by the hon. member opposite, (Mr. Breda) professes to be from landed proprietors, who complain that the Bill is 'unjust,' and pray to be heard by counsel against it. Let us see what the opinion of the colony is, upon the measure. On the 7th of July, a Circular Letter was sent to the Civil Commissioners, requesting them to ascertain the sentiments of the inhabitants of their Divisions upon the plans proposed, of raising money by personal assessment, by assessment on immovable property, or by charging their lands as collateral security for money to be raised on the tolls. To the first and last propositions, the Civil Commissioners reported the inhabitants entertained objections, and did not recommend either of them. To the other, the assessment on immovable property, they stated the inhabitants acquiesced; and (with the exception of the Commissioner for the Cape Division, who thought tolls only would be sufficient) they all recommended the assessment of immovable property. On the 14th September, the Reports, which were laid upon the table of this Council, were printed and circulated throughout the Colony; and on the 18th of October, the Resolutions unanimously passed by this Council, in which it was resolved that immovable property alone should be taxed, were promulgated in like manner. Up to this hour, not one objection, not a dissenting voice, has been raised to the measure, or any part of it, with the exception of this petition. I can state positively, that the feelings and wishes of the community from every Division are in favor of it. I have ample proof of this in my office. We may therefore safely conclude that this petition does not express the opinion of the public, and that the allegation it contains of injustice is not well founded. But I will tell you what it does represent. I happen to know a little of the history of this petition, and I will tell it to you. Three or four days ago, some persons made the market gardeners, who live on the hill above this town, believe that the hard road, when made from Stellenbosch, would injure their vegetable monopoly, by enabling the gardeners there to compete with them, and thereby deprive them of their present gains. They got alarmed, they fancied their 'craft was in danger,' and like the silversmiths of Ephesus, they all went to upset the Road Bill, crying aloud, 'Great is Diana of the Ephesians!' In their zeal for their cause, they lay hold of a half-witted printer's devil, and make him believe they represent public opinion. He joins in their cry, sets his types to work, and tells us all that the Road Bill is a bad bill, that the money raised by taxing immovable property will not increase the value of that property for a year or two, and that the improvement in the roads will not be productive of improvement in the value of the houses in Cape Town for a like period. This assertion produces the desired effect, a set of householders in and about Cape Town, who care not two straws for the improvement of the colony, but only look to that which will give an immediate and increased value to their houses, suddenly imagine that the road tax will not reproduce pecuniary benefit to them so quickly as they require, and watching only for an opportunity to realize and be off to England with their sovereigns, they—fancying their gains are in danger,—join in the cry against the Bill, and proclaim 'Great is Diana of the Ephesians!' These persons here call themselves landed proprietors. They certainly are so in point of fact,—but they are not so in the sense contemplated by this Bill. Such, Sir, are the people who petition to stay our proceedings,—a few cabbage growers,—a printer's devil,—and some selfish householders, who disregard the improvement the colony will certainly derive from good roads. They will, I have no doubt, be exceedingly gratified with the attention and respect their petition has received from us. We have received it willingly;—we have with great attention heard it read;—all of which is as much as they could have expected, or the thing required. The Council having now disposed of this petition, I beg leave to move the previous question."

Seconded by the Treasurer General, and carried unanimously.

Mr. Ebden said, he had just received another petition in favor of the Bill, forwarded by express from Stellenbosch, which he begged might be read before the Council proceeded.

The Attorney General seconded the motion, and the petition, which was from the Municipality of Stellenbosch, was then read, approving entirely of the principle of the Bill, and praying the Council to pass it into a law.

The Council then went into committee on the Bill, and several alterations, chiefly of a verbal nature, were proposed and agreed to.

On a motion by Mr. Ebden, the assessment was extended to landed property to the value of £50.

Mr. Ross proposed to fix the rate of assessment at a half-penny in the pound, instead of leaving it unfixed with a penny as the maximum; but this proposition was negatived.

The Secretary to Government said, it would be in the recollection of His Excellency and the Council that, when bringing in this measure, he had not proposed to give over to the Board the amount of tolls collected in 1844. Since then, however, he had been looking over the public accounts, and he found that he could safely advise His Excellency to give up to the Board the receipts from this source, which would be about £2,800, and with the £15,000 to be appropriated from the general revenue, would form a fund of £17,800 at the disposal of the Central Board, for the year 1844, in addition to the amounts raised in the several Districts by assessment. He wished to explain one point which appeared to have been misunderstood. An impression had gone abroad that the Bill empowered the Central Board and the Divisional Board, each to levy one penny every year. This was an error. If the Ordinance lasted twenty years, the utmost that could be raised was three pence by each Board, and the utmost that could be raised in one year was one penny in the pound. This was only about two-thirds per cent, and if the colony was so miserably poor as

to be unable to pay this without ruining the landowners; he thought they might as well throw the Bill into the fire.

The Bill, having been read a second time, was ordered to be referred to the Judges and Council adjourned till Wednesday.

WEDNESDAY, NOVEMBER 22, 1843.

The Road Bill having been returned by the Judges, the Attorney General moved that it be re-committed; and proposed two additional amendments, which were adopted, defining more clearly the constitution of the Divisional Boards, with respect to the number forming a quorum, and the appointment of a chairman. The Bill was then again referred to the Judges, and by them immediately returned as free from legal impediment. It was then read a third time, and unanimously PASSED.

Mr. Ross observed that he had supported this Bill throughout, not because he thought it the best measure that could be adopted, but because he thought any measure for making roads and improving the colony was better than none at all. But he felt satisfied that had the Colonial Government issued part of the new paper sent from England, and exchanged it for the old paper still in circulation, and had they then allowed a portion of the quit rents to be redeemed for the purpose of making roads,—the measures to be brought forward by the Colonial Secretary might have been carried out without touching the pledge given by the Home Government, without any additional tax, and without a murmur. He gave this simply as his opinion, and the result would show whether he was not correct.

The Governor did not know whether it would or not. But he sincerely congratulated the Council on this measure as at length passed. The former Road Bill, introduced by the Attorney General, to which that hon. gentleman had devoted all his energy and ability, and on which the Council had bestowed very great attention, had been prevented from succeeding, as appeared to him, by a party feeling, which had been got up against it. It had, consequently been given up, and he had felt convinced that the next Bill of the kind must be brought forward as a government measure. He had therefore spoken to the Secretary to Government on the subject, and the result was, the introduction of the Bill which the Council had just passed, and by which he believed the whole colony would be largely benefited. He should not be here to witness the improvement which he believed to be now in store for this settlement, but he would ever feel a deep interest in its progress, and be rejoiced to hear of its prosperity. He could only further assure the Council that every exertion would be used on the part of the Government to bring the measure they had just adopted into effectual operation. The Central Board would be immediately constituted, the Surveyor General receive his orders, and the convicts be held in readiness to commence working. A notice on the subject would appear in the Gazette on Friday.

Mr. Ross expressed his cordial thanks to the Secretary to Government for the trouble he had taken in obtaining information on the subject of this Bill, and his great assertions in every public department since his arrival in the colony. No man could be more willing to support the hon. Secretary than he was.

Mr. Ebden concurred in opinion with His Excellency, that this Bill was a very important measure,—the most important, he should say, that had been yet passed by that Council. He thought they would be wanting in their duty, if they did not express their thanks to the individual with whom it originated, as they must all feel that the measure was not less creditable to him than it was likely to be useful to the colony.

The Secretary to Government, in a few words, acknowledged the complimentary expressions of His Excellency and the hon. members, and hoped the measure, when brought into operation, would be equally satisfactory to the inhabitants throughout the colony.

TULBAGH.—ROAD MEETING.

On the 14th October a public meeting was convened, by permission of the acting Civil Commissioner of the District of Worcester, at the house of Mr. Jan Wintterbach, (behind Witteberg), for the purpose of endeavouring to effect some improvement in the bad and almost impassable state of the Witsen and Schurifbergen roads. Our Justice of the Peace, Mr. Johan Carl Wintterbach, Sr., was on this occasion called to the chair, but declined to accept it on account of his official situation, and proposed Mr. F. Engels in his place, which, being unanimously adopted, that gentleman took the chair, and having requested Mr. Wilhelm von Ludwig to act as Secretary, he delivered a short but appropriate address, after which the following Resolutions were adopted:

- 1. That the expenses of the making of the Witsen and Schurifbergen roads, be defrayed by a company consisting of 2,000 shareholders, each share to be of £10 sterling.
2. That the Company be appointed, consisting of 9 Directors, and for which the following gentlemen were unanimously chosen, viz., Messrs. Johan Carl Wintterbach, Senior, Chairman, Fredrik Engels, Pieter Johannes Wintterbach, Louis George Reynolds, Jan Goosen, Jr., Charl du Toit, Isaac van der Merwe, Barnd van der Merwe, and Jan Gabriel du Toit, Gerrit's son.
3. That Mr. Wilhelm von Ludwig be requested to act as Secretary to the Committee, at a salary to be hereafter fixed by that body.
4. That the aforesaid Committee be invested with all power which may be considered necessary by the same to carry out that measure.
5. That application be made to Government for such number of convicts as are required, the company finding the tools and what else may be requisite for the making of the Road.
6. That, should the Government provide us with the necessary convicts, the company will, in that case, after having obtained a return of the capital invested, and interest at 4 per cent per annum, make over the Road to Government, who may likewise reserve to itself the choice of taking over the road in future, after its completion, provided the shareholders be indemnified for the amount expended.
7. That the shares be made saleable.
8. That before entering upon the construction of a new road, the continuation of the existing toll be secured for the benefit of the shareholders.
9. That the shares be made payable in three instalments; the first at the commencement of the work, and the remaining two instalments at such time as may be fixed hereafter by the Committee.
10. That a Treasurer be appointed from among the Committee, who will be bound to deposit all sums exceeding £50 in one of the banks to be fixed by the Committee, and who will be moreover bound to render an account whenever required by the Committee, to which office Mr. Engels was unanimously elected.
11. That the Committee now appointed be styled the 'Wintterbach and Schurifbergen Committee,' and that the monies be deposited in the bank in the name of that Committee.
12. That a Petition be presented as early as possible to His Excellency the Governor, conveying the necessary information, and desiring the requisite number of convicts.
13. That Mr. J. C. Wintterbach, Sen., do act as Chairman of the Committee.
14. That the Committee be authorized to allow a salary to the Treasurer.

After a vote of thanks to Mr. Jan Wintterbach, for the use of his house, and also to the Chairman and Secretary, the meeting separated.

The following Petition was addressed to His Excellency the Governor on the 5th instant, to which the subsequent reply was answered. And although Government has not directly answered the prayer, yet the answer shows with gratification that the petition will be put in its application. We understand that the Central Board, about to be appointed, will take the application into serious consideration, and will probably comply with such an important request.

To His Excellency Major General Sir George THOMAS Napier, Governor and Commander in Chief of the Colony of the Cape of Good Hope, &c. &c. &c.

The petition of Johann Carl Wintterbach, Sr., Pieter Engels, Pieter Johannes Wintterbach, Louis George Reynolds, Jan Goosen, Jr., Charl du Toit, Isaac van der Merwe, Barnd van der Merwe, Jan Gabriel du Toit, Gerrit's son, and Wilhelm F. J. von Ludwig, as Secretary, inhabitants of Tulbagh and Bokkoven, in the District of Worcester.

HUMBLY SHeweth, That the deplorable state of the roads over the Witsen and Schurifbergen, have ultimately induced the inhabitants of this district, to appoint a public meeting, to take into consideration their means of getting on, and to adopt such measures as they might see fit to have recourse to, to promote the views of the public, and to bring them into effect.

That at a public meeting convened, with directions given to the Acting Civil Commissioner of this district, on the 14th ultimo, your petitioners have been duly elected and appointed as a committee, under the style of 'The Committee for the Witsen and Schurifbergen roads,' with special power to frame and sign a petition to your Excellency, and further to manage the affairs and concerns of the company, in the prospect that they may at last succeed in bringing into perfection an undertaking which for years past has been in contemplation by the inhabitants of this district, as well as by strangers, particularly by other private individuals.

That your petitioners would make themselves guilty of the greatest act of ingratitude, at any moment, if they were not to acknowledge that the principle as laid down in a stipulation, dated 7th July, upon roads, was generally felt by the inhabitants of this district; moreover as we described in it another mark of that more liberal policy which the home Government wishes to adopt towards this colony. As however the progress will greatly depend on the people, as liberty and union between rulers and the people are the main springs of prosperity; as it is our duty and interest to promote the views of Government in the appeal now made to us on so important a part of public welfare; as the improvement and formation of roads; your petitioners, as the sea people, beg to lay the following suggestions before your Excellency.

That at the aforesaid meeting it was unanimously resolved, that the expenses to the repairing or formation of a new road should be levied by a company consisting of shareholders, each share amounting to ten pounds sterling; moreover, as it will be an encumbrance on the colonial revenue, which your petitioners are anxious to avoid, as much as possible, particularly as the road will produce a disbursement of at least £4,000.

That the road being at present under control of a private individual it is impossible for him to bring the same in such a state, that loaded wagons can pass it without fear or injury; that the farmers residing at Bokkeveld, a place generally known as a fertile country, could bring at least once the quantity of grain more to market, if they were not prevented therein not only by the present bad state of the roads, but in consequence also of the impossibility of bringing their loads over without the assistance of packhorses, which causes them a great deal of labor, trouble and expense, and very often loss of their best horses and bullocks.

That your petitioners state it as a notorious fact, that if the roads over the Witsen and Schurifbergen are brought into a proper state of repair our pursuits might be followed with much more profit, success, benefit and advantage to the colony; whilst as a public road it is generally considered the most central to the interior; and for butchers, being provided with a track pad and good pasturage, likewise prove beneficial, moreover as they will not meet here with that obstruction so general in this colony, the overflowing of rivers which even in the raining season are never, unpassable above two or three feet above the highest fall of water.

That your petitioners further state that if the roads over the Witsen and Schurifbergen are brought into a proper state of repair the greatest number of persons going on a trading journey would prefer that road in lieu to any other.

That your Excellency may be graciously pleased to grant them the indispensable services of the required convicts, who will be provided with every thing necessary to the making of the road, and without whose assistance under the present system the completion of the work will almost become impracticable.

Your petitioners therefore most humbly pray that your Excellency may be graciously pleased to take their case into careful consideration, and on grounds of so great a physical improvement to the whole colony; may admit into the details of this Petition. And your Petitioners as in duty bound, will ever pray.

Tulbagh, District of Worcester, Nov. 5, 1843. (Signed) J. C. Wintterbach, Sen., F. Engels, P. J. Wintterbach, L. G. Reynolds, J. C. Goosen, C. du Toit, C. A. J. W. van der Merwe, B. van der Merwe, J. G. du Toit, W. F. J. von Ludwig, Secretary.

Reply to the memorial of Mr. Johannes Carl Wintterbach, Sen. and others styling themselves the committee for the Witsen and Schurifbergen roads. Praying that they may be allowed the services of the requisite number of convicts for making those roads. Memorialists are informed that their prayer cannot be acceded to, but that their application will be referred for the consideration of the Central Board of Commissioners as soon as the members have been appointed.

Colonial Office, Cape Town, 14th November 1843. By Command of His Excellency the Governor, (Signed) J. H. MONTAGU. The Secretary of the Committee is now engaged in framing a deed of agreement, and after it shall have been approved by the Committee, it will be submitted to the Shareholders for signature. Tulbagh, Nov. 20, 1843. AN INHABITANT.

GOVERNMENT NOTICE. Colonial Office, Cape of Good Hope, 23d November 1843. THE Regulations contained in the Government Notice of the 24th July last, to provide for the due collection and expenditure of the public revenue of the colony having been found, in some respects, insufficient, the following Additional Regulations, having been approved by His Excellency the Governor, are published for the information and guidance of the Officers of this Government.

- REVENUE. 1. In every case where the Collectors of Revenue shall fail to enforce the regular and punctual payment of collections or debts receivable by them, the amounts due by Sub-Collectors or other persons in default will be immediately charged against the Accountant, unless he can show, satisfactorily, that the said payments in proper time, was obstructed by a cause not being within his power to prevent; and in case the amount in default be not ascertainable from the cash account furnished, the Auditor General will not pass the abstract for the accountants' custody until he shall have obtained a satisfactory statement of the amount due.
2. It is to be made to appear at any time that the public have sustained a loss by reason of a Public Officer being satisfied with security for a Government Debt evidently insufficient, by his neglecting or omitting to take proper and timely steps to recover the debt from the surety when it could not be obtained from the debtor, or continuing in the event of either of them becoming insolvent, to file the claims of the Government so as to enable it to participate in the dividends from the estate, or by his neglecting or omitting to adopt every proper, as well as legal measure to obtain the public money he is appointed to receive; in short, when it can be proved that the loss has arisen from the neglect, contumacious conduct, want of proper precaution, or wilful fault of a public servant, he will be surcharged with the amount, and his conduct will be reported to the Secretary of State.
3. All sums received by Officers charged with the collection of public moneys, are to be accounted for punctually in due course, viz. in the accounts of the month in which the moneys are received.
4. The Treasurer and Auditor are in future to report immediately to the Secretary to Government, for the Governor's information, whenever any sum is not duly received by the Accountant, or accounted for by him.
5. Clerks of the Peace who shall, when duly required, fail to

